

[Indenrigsministeren.]

saa bliver der overhovedet ikke Tale om Tilskud.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen fortsatte i det ærede Medlem Hr. Kyeds Spor paa dette Omraade, idet han overfor mit Parti udtalte, at hvad vi her foretog os, var et Brud paa vort Partis Politik. Jeg maa sige, at i det Øjeblik, det ærede Medlem fremsatte denne Bemærkning, har han ikke været inde i en af de mere sandhedssøgende Perioder af sit Liv, hvor man vel maa gaa ud fra, at han i øvrigt skulde befinde sig for Tiden. Nej, saa længe det radikale Venstre har bestaaet, har Partiet været med til, saa paa det ene, saa paa det andet Omraade, at lade den organiserede Samfundsmagt hindre, at Samfundsværdier gaar til Grunde under øjeblikkelige Kriser af forskellig Art.

Det ved det ærede Medlem udmærket, for det har han tidligere angrebet os for, naar vi har været med dertil, saa det ærede Medlem kan ikke fremsætte denne Udtalelse i god Tro. Men det, der her foregaar, er naturligvis imod det ærede Medlems Opfattelse, den Opfattelse, han betegner som Retsmoral, men som i Virkeligheden — det kan enhver se — i sine Konsekvenser vil gøre ethvert Folkesamfund blot til en Menneskehorde, der ikke forstaar, at der er fælles Opgaver, som Samfundsolidariteten tilsigter at løse til det heles Vel. Jeg tror, at i Stedet for at blande sig i mit Partis Forhold skulde det ærede Medlem søge at opnaa den Sindets Ligevægt, som tiltrænges, naar man som han har gjort Springet fra at være Statssocialist over til de statsopløsende Smaasysler, som han i Øjeblikket beskæftiger sig med.

A. C. D. Petersen: I den sidste halve Snes Aar har Erhvervsituationen Verden over været i høj Grad vanskelig. Ogsaa herhjemme har vi gentagne Gange i den høje Rigsdag beskæftiget os med Foranstaltninger overfor Erhvervsgrene, der var i Vanskeligheder. Til at begynde med var det særlig Industrien, der havde vanskelige Vilkaar, men efterhaanden, og især da vi fik den nye Valutalov, traadte Landbruget ogsaa ind i de vanskeligt stillede Erhvervs Rækker.

Nu har det ærede Medlem Hr. Pinstrup i Gaar talt om, at det danske Landbrug altid har holdt sig klar af beskyttende Foranstaltninger, og det er naturligvis rigtigt, at en stor Del af det danske Landbrug, specielt under Anførsel af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, stadigvæk, uanset de Kendsgeringer, der forelaa, og de Maal, der maatte

være at stræbe efter, offentligt har udtalt sig for at bibeholde de rene Frihandelsprincipper. Men det er dog ikke saadan, at man ikke fra Landbrugets egne Række, nu da Vanskelighederne har optaarnet sig, er kommet frem for den danske Rigsdag og Regering med Krav om at faa Støtte snart ved den ene, snart ved den anden Lejlighed, og det er heller ikke saaledes, at der ikke er blevet ydet Landbruget Støtte gennem Foranstaltninger truffne af Regeringsmagten.

Det er nu paa det nærmeste 14 Maanedere siden, jeg den 29. Januar i Fjor rejste det Spørgsmaal overfor den daværende Landbrugsminister, om han ikke troede, at den Situation, der var ved at udvikle sig for en betydende Del af det danske Landbrug, nemlig det sukkerroeproducerende Landbrug, opfordrede til, at man i Regeringen og Rigsdagen havde Opmærksomheden henvendt paa, om der var nogen Mulighed for at afbøde den Krise, der vilde komme. Den daværende Landbrugsminister afviste min Berettigelse til at blande mig i dette Spørgsmaal og opfordrede mig til at vente med min Nyfgenhed med Hensyn til, om Regeringen ønskede at gøre en Indsats herimod, indtil der kom Krav fra Sukkerroedyrkerne selv. Saaledes som Forholdene den Gang laa, maatte man være klar over, at dette Krav hurtigt maatte fremkomme, og hvis det ikke fremkom, vilde det betyde, at det sukkerroedyrkende Landbrug maatte gaa over til en anden Driftsform. Nu er Kravet altsaa kommet fra Sukkerroedyrkerne selv.

Nu har man sagt, at det er Danmarks bedste Jord, der her skulde have en ekstraordinær Beskyttelse. Men det drejer sig vel i og for sig ikke om, hvor Jorden er, og hvordan Jorden er. Det, det drejer sig om, er, om det er en nationaløkonomisk rigtig Foranstaltning at træffe, eller om det ikke er det, om det er en Foranstaltning, der alene gaar ud paa at yde Hjælp til en lille begrænset Del af de Jordbrugere, der arbejder paa den danske Jord, eller en Foranstaltning, der rækker langt videre ud, som har Bud til alle danske Landbrugere. Og jeg mener, man kan sige, at den har Bud til alle danske Landbrugere, naar man kan se Gang efter Gang, at en af Landbrugets, en af det bærende Erhvervs Produktionsgrene slaas det ud af Hænderne.

Jeg har saa ofte fra denne Plads talt om, at vi her i Danmark har ladet os den ene Produktionsgren slaa ud af Hænderne efter den anden, at vi af Forholdene har ladet os tvinge til at koncentrere hele vor Produktionskraft om nogle ganske enkelte Produktioner, medens samtidig Udlandets